

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

- 270 — nr 239 z dnia 9 czerwca 1959 r. w sprawie premiowania kierowców za zdanie opon nadających się do użycia w trakcji konnej lub do bieźnikowania 459

ZARZĄDZENIA:

- 271 — Ministra Finansów z dnia 5 czerwca 1959 r. w sprawie ustalenia wzoru, stopu i wagi monet nominalnej wartości zł 10 oraz wycofania z obiegu banknotów po zł 2 i po zł 5 z datą emisji 1 lipca 1948 r. 460
- 272 — Ministra Komunikacji z dnia 8 kwietnia 1959 r. w sprawie gospodarowania ogumieniem do pojazdów samochodowych 461
- 273 — Ministra Komunikacji z dnia 25 maja 1959 r. w sprawie postępowania w razie wypadków lotniczych 462
- 274 — Ministra Komunikacji z dnia 9 czerwca 1959 r. w sprawie rozszerzenia obowiązku świadczenia usług transportowych 470

270

UCHWAŁA Nr 239 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 czerwca 1959 r.

W sprawie premiowania kierowców za zdanie opon nadających się do użycia w trakcji konnej lub do bieźnikowania.

W związku z § 1 ust. 5 uchwały nr 420 Rady Ministrów z dnia 31 października 1958 r. w sprawie gospodarki ogumieniem trakcyjnym ustala się następujące zasady przyznawania kierowcom premii za zdanie opon nadających się do użycia w trakcji konnej lub do bieźnikowania:

§ 1. 1. Kierowcom pojazdów samochodowych i ich pomocnikom zatrudnionym w przedsiębiorstwach, instytucjach i urzędach państwowych przysługują premie za zdanie opon, po osiągnięciu normy przebiegu, nadających się do użycia w trakcji konnej lub do bieźnikowania.

2. Przy eksploatacji opon zawierających elementy metalowe warunkiem przyznania premii jest osiągnięcie normy przebiegu opony.

3. Normy przebiegu opon ustala Minister Komunikacji w drodze zarządzenia.

4. Ilość kilometrów przebiegu ustala się na podstawie zapisów w karcie ewidencyjnej ogumienia dokonanych w oparciu o karty drogowe pojazdów samochodowych.

§ 2. 1. Wysokość premii dla kierowcy za zdanie opon po osiągnięciu normy przebiegu wynosi:

- jeżeli chodzi o opony importowane — 12% ceny opony (nowej bądź protektorowanej).
- jeżeli chodzi o opony krajowe — 12—17% ceny opony (nowej bądź protektorowanej).

Wysokość premii za zdanie opon krajowych w granicach 12—17% ceny opony ustala właściwy minister w porozumieniu z zarządem głównym związku zawodowego w ramach dotychczasowego funduszu wypłacanego z tytułu premii za oszczędność ogumienia.

2. W razie dalszego eksploataowania opony po osiągnięciu normy przebiegu, określonych odrębnym zarządzeniem

Ministra Komunikacji, kierowcy przysługuje za każdy tysiąc kilometrów przebiegu ponad normę premia w wysokości 0,5% ceny opony. Premię tę wypłaca się niezależnie od premii określonej w ust. 1.

3. Warunkiem wypłacenia premii za ponadnormatywne przebiegi opony jest zdanie opony w stanie nadającym się do użytku w trakcji konnej lub do bieźnikowania. Warunek ten nie dotyczy opon zawierających elementy metalowe

4. Jeżeli do wypracowania premii przyczyniło się kilku kierowców, uzyskaną premię dzieli się wśród nich proporcjonalnie do liczby przejechanych kilometrów.

5. Pomocnik kierowcy otrzymuje odrębną premię w wysokości 20% premii uzyskanej przez kierowcę, o ile wraz z kierowcą stanowi stałą obsadę pojazdu samochodowego.

§ 3. 1. Przepisy uchwały stosuje się do opon osiągających normy przebiegu po dniu 1 czerwca 1959 r.

2. Wysokość premii, o których mowa w § 1 i § 2, oblicza się od cen opon obowiązujących od dnia 1 stycznia 1959 r.

§ 4. Premie, o których mowa w § 1 i § 2, są wypłacane z funduszu plac poza korektą bankową.

§ 5. 1. Premie za zdanie opon nadających się do użycia w trakcji konnej lub do bieźnikowania, wypłacane na podstawie niniejszej uchwały, podlegają opodatkowaniu według zasad obowiązujących przy opodatkowaniu wynagrodzeń otrzymywanych od więcej niż jednego płatnika (art. 9 ust. 7 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń — Dz. U. Nr 7, poz. 41), tj. w wysokości 5%, jeżeli kwota wypłaconej premii nie przekracza 770 zł miesięcznie; jeżeli kwota wypłaconej premii przekracza 770 zł miesięcznie, stosuje się właściwą skalę podatkową ze zwyczajną 50%.

2. Zobowiązuje się Ministra Finansów do wydania odpowiedniego zarządzenia, uwzględniającego zasady opodatkowania ustalone w ust. 1.

§ 6. Zaleca się organizacjom spółdzielczym wprowadzenie określonych niniejszą uchwałą zasad przyznawania kierowcom pojazdów samochodowych premii za zdanie opon, po osiągnięciu normy przebiegu, nadających się do użycia w trakcji konnej lub do bieżnikowania.

§ 7. Tracą moc następujące przepisy:

- 1) rozdział VIII B regulaminu płac pracowników samochodowych, stanowiącego załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 7 maja 1952 r. w sprawie regulaminu płac kierowców pojazdów mechanicznych, ich pomocników, warsztatowców i innych pracowników samochodowych, zatrudnionych w jednostkach gospodarki uspołecznionej

(Monitor Polski z 1952 r. Nr A-46, poz. 642, z 1955 r. Nr 60, poz. 727, z 1956 r. Nr 94, poz. 1049 i z 1958 r. Nr 62, poz. 348);

- 2) § 4 ust. 1 pkt 3 i 4 uchwały nr 672a Prezydium Rządu z dnia 29 października 1956 r. w sprawie zasad wynagrodzenia pracowników samochodowych (Monitor Polski Nr 94, poz. 1049) — w zakresie premiowania za oszczędność ogumienia.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

271

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 czerwca 1959 r.

w sprawie ustalenia wzoru, stopu i wagi monet nominalnej wartości zł 10 oraz wycofania z obiegu banknotów po zł 2 i po zł 5 z datą emisji 1 lipca 1948 r.

Na podstawie art. 11 i 12 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 72, poz. 356) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się monety nominalnej wartości zł 10 według wzorów, stopu i wagi określonych w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Monety nominalnej wartości zł 10 emisji 1959 r. mają obieg prawny od dnia 1 lipca 1959 r.

§ 3. W okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 1959 r. wycofuje się z obiegu banknoty po zł 2 i po zł 5 z datą emisji 1 lipca 1948 r.

§ 4. Z dniem 1 stycznia 1960 r. banknoty po zł 2 i po zł 5 z datą emisji 1 lipca 1948 r. przestają być prawnym środkiem płatniczym i będą one wymieniane w kasach Na-

rodowego Banku Polskiego jeszcze w terminie do dnia 30 czerwca 1960 r.

§ 5. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 14 lutego 1951 r. w sprawie ustalenia wzoru i odcinków banknotów oraz wzoru, nominalnej wartości, stopu i wagi monet (bilonu) (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-14, poz. 196, z 1956 r. Nr 80, poz. 963, z 1957 r. Nr 51, poz. 324 oraz z 1958 r. Nr 31, poz. 177, Nr 73, poz. 425 i Nr 95, poz. 518) tracą moc przepisy w części dotyczącej banknotów w odcinkach po zł 2 i po zł 5 z datą emisji 1 lipca 1948 r.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie:

co do §§ 1, 2 i 3 — z dniem 1 lipca 1959 r.,

co do §§ 4 i 5 — z dniem 1 stycznia 1960 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 5 czerwca 1959 r. (poz. 271).

Wzór, stop i waga monet nominalnej wartości zł 10.

Wzór	Wartość	Cechy graficzne		Brzeg (otok)	Waga w gramach	Średnica w mm	Stop metalu
		strona przednia	strona odwrotna				
I	10 złotych	popiersie Kopernika, wokół napis: „Mikołaj Kopernik”	godło Państwa — orzeł, wokół napis „Polska Rzeczpospolita Ludowa zł 10 zł”, u dołu orła rozdzielnie: „19 59”	karbowany	12,9	31	CuNi19 N19PN/H-87045 miedzio-nikiel
II	10 złotych	profil głowy Tadeusza Kościuszki, u dołu napis: „zł 10 zł”	godło Państwa — orzeł, wokół napis „Polska Rzeczpospolita Ludowa”, pod orłem: „1959”	karbowany	12,9	31	CuNi19 N19PN/H-87045 miedzio-nikiel